

A TANÁCS AJÁNLÁSA**(2017. július 11.)****Hollandia 2017. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Hollandia 2017. évi stabilitási programját**

(2017/C 261/18)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

- (1) A Bizottság 2016. november 16-án elfogadta az éves növekedési jelentést, amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2017. évi európai szemeszterét. Az Európai Tanács a 2017. március 9–10-i ülésén jóváhagyta az éves növekedési jelentés prioritásait. A Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján 2016. november 16-án elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést, amelyben Hollandiát azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor. A Bizottság ugyanezen a napon az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlást is elfogadott, amelyet az Európai Tanács a 2017. március 9–10-i ülésén jóváhagyott. A Tanács 2017. március 21-én elfogadta az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlást ⁽³⁾ (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó ajánlás).
- (2) mivel Hollandia pénzneme az euro, továbbá tekintettel a gazdasági és monetáris unió gazdaságainak szoros összefonódására, Hollandiának gondoskodnia kell arról, hogy teljeskörűen és megfelelő időben végrehajtsa az euroövezetre vonatkozó ajánlást, melyet az alábbi 1–2. ajánlás tükröz.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o.

⁽²⁾ HL L 306., 2011.11.23., 25. o.

⁽³⁾ HL C 92., 2017.3.24., 1. o.

- (3) A Hollandiára vonatkozó 2017. évi országjelentést 2017. február 22-én tették közzé. Az országjelentés értékelte a Tanács által 2016. július 12-én elfogadott országspecifikus ajánlások és az előző években Hollandiának címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az Európa 2020 stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzései kapcsán Hollandia által elért eredményeket. Emellett magában foglalta az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke szerinti részletes vizsgálatot is, amelynek eredményeit szintén 2017. február 22-én tették közzé. Vizsgálata alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Hollandiában makrogazdasági egyensúlyhiány áll fenn. Az euroövezeti tagállamok közül Hollandiában a legnagyobb a GDP-arányos folyófizetésimérleg-többlet hároméves átlaga. A többlet az optimálistól elmaradó forráselosztásra, valamint a növekedés és jólét fokozásának kiaknázatlan lehetőségeire utal. A háztartások rendelkezésre álló jövedelmét korlátozza a magas kötelező befizetések terhe. A magánadósság magas, különös tekintettel a háztartások jelzálogtartozásának állományára. A háztartások hosszú lejáratú adóssággal terhelt mérlege megnöveli a pénzügyi sokkhatásokkal szembeni sebezhetőséget. Különösen nagy szükség van olyan intézkedésekre meghozatalára, amelyek csökkentik annak kockázatát, hogy negatív hatások érik a holland gazdaságot, illetve az ország méretéből és határokon átnyúló jelentőségéből adódóan a gazdasági és monetáris uniót.
- (4) Hollandia 2017. április 26-án benyújtotta 2017. évi nemzeti reformprogramját és 2017. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.
- (5) A 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó európai strukturális és beruházási alapok programozását a vonatkozó országspecifikus ajánlások figyelembevételével alakították ki. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 23. cikke szerint, amennyiben az a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése érdekében szükséges, a Bizottság kérheti egy tagállamtól partnerségi megállapodásának és releváns programjainak felülvizsgálatát és az azok módosítására vonatkozó javaslattevést. A Bizottság az európai strukturális és beruházási alapok eredményességét és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések alkalmazására vonatkozó iránymutatásokban további részletekkel szolgált arról, hogyan alkalmazná az említett rendelkezést.
- (6) Hollandia jelenleg a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenció ágához és az adósságszabály hatálya alá tartozik. A 2017. évi stabilitási program szerint a kormány a GDP 0,5 %-ának megfelelő mértékű 2017-es államháztartási többletet 2020-ra a GDP 1,3 %-ának megfelelő mértékűre tervezi növelni. A középtávú költségvetési cél – a GDP 0,5 %-ának megfelelő strukturális hiány – a programidőszak egésze során biztonságosan teljesül. A 2017. évi stabilitási program szerint a GDP-arányos államadósság mértéke 2017-ben előreláthatóan 58,5 %-ra esik vissza, és így a Szerződésben a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték alatt marad. A kormány az államadósság-ráta további csökkenését tervezi, hogy az 2020-ra a GDP 49,3 %-ának megfelelő mértékűre mérséklődjön. A költségvetési előrejelzéseket alátámasztó makrogazdasági forgatókönyv megalapozott. A Bizottság 2017. tavaszi előrejelzése alapján a strukturális egyenleg a GDP 0,2 %-ának megfelelő 2017. évi többletről 2018-ban várhatóan a GDP 0,4 %-át kitevő mértékűre emelkedik, vagyis meghaladja a középtávú költségvetési célt. Az államadósság az előrejelzés szerint stabil csökkenő pályán marad, biztosítva az adósságszabály előírásait meghaladó mértékű adósságszökkenést. Összességében a Tanács véleménye szerint Hollandia 2017-ben és 2018-ban várhatóan meg fog felelni a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek. Ugyanakkor – tekintettel a tartós külső egyensúlyhiányra is – a középtávú cél betartása mellett lehetőség van a potenciális növekedés és a belső kereslet további támogatására egyrészt a költségvetési és strukturális politika, és azokon belül többek között a kutatási és fejlesztési beruházások révén, másrészt a magasabb reálbér-növekedés feltételeinek megteremtésével.
- (7) A foglalkoztatás terén a közelmúltban tapasztalt növekedés nagymértékben annak tulajdonítható, hogy nőtt a határozott idejű szerződéssel foglalkoztatottak, valamint az önfoglalkoztatók száma. A határozott idejű szerződések nagy és növekvő arányának, valamint az alkalmazottak nélküli önfoglalkoztatás gyors bővülésének háttérében az állhat, hogy nagy különbségek vannak az alkalmazandó munkaügyi és munkavédelmi szabályok terén, valamint az adózás és a társadalombiztosítás jogi szabályozása is eltéréseket mutat. Jóllehet hoztak néhány intézkedést, egyes ilyen tényezők pénzügyi szempontból továbbra is az önfoglalkoztatóként való munkavégzésre ösztönzik az alkalmazottakat, illetve a határozott idejű szerződéssel való foglalkoztatásuknak kedveznek. Ez különösen torzító hatást gyakorolhat a munkaerőpiac peremén, és hozzájárulhatott az aggregált reálbér-növekedés megfigyelt mérséklődéséhez. Az önfoglalkoztató vállalkozók körében gyakoribb, hogy nem rendelkeznek megfelelő rokkantsági, munkanélküliségi és öregségi biztosítással. Ez hosszú távon hatással lehet a szociális biztonsági

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1303/2013/EU rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

rendszer fenntarthatóságára. A színlelt önfoglalkoztatás kezelésére irányuló intézkedések végrehajtását 2018-ig felfüggesztették. A migráns háttérrel rendelkező személyek foglalkoztatási helyzete továbbra is fontos kihívást jelent. Az Unión kívül született migránsok foglalkoztatási rátája 20 százalékponttal alacsonyabb a Hollandiában született lakosokénál, és ezt csak kis részben magyarázza az életkorbeli és az iskolai teljesítménybeli különbség.

- (8) A háztartások megtakarítási rátájának az utóbbi évekbeli emelkedése részben a nyugdíjrendszer második pillérében elért nagyobb megtakarításnak köszönhető (kötelező kiegészítő magánnyugdíjrendszerek), amelyhez hozzájárult a szabályozási környezet. Az indexálásra és a pénzügyi pufferekre vonatkozóan elfogadott szabályokon (pénzügyi értékelési keret) túlmutató, generáción belüli és generációk közötti megfelelő költség- és kockázatelosztás hozzájárulna ahhoz, hogy a háztartások pénzügyi eszközeiket a növekedést fokozottan ösztönző módon használják fel. A kormány bejelentette, hogy alapjaiban meg kívánja reformálni a második nyugdíjpillért, hogy bővüljön a jogosultak köre, és a rendszer átláthatóbbá, rugalmasabbá és biztosításmatematikai szempontból méltányosabbá váljon.
- (9) Az évtizedek során kialakult merev rendszer és a torzító ösztönzők formálják az ingatlanfinanszírozási és ágazati megtakarítási mintákat. A háztartások az ingatlan tulajdont további bruttó jelzálogtartozások felhalmozására használták fel, és ez a tendencia nagymértékben tükrözi a régóta fennálló adóügyi ösztönzőket, például a jelzáloghitel-kamatok adóból való teljes levonhatóságát. A gazdasági fellendülés erősödése ellenére 2012 óta nem hoztak további intézkedéseket ennek a kezelésére.
- (10) A válság alatt erősen visszaestek a beruházások, és a korábbi szint azóta csak részben állt helyre. A beruházások egész gazdaságra jellemző csökkenése erős ciklikus jelleget mutat, amit a lakáspiaci visszaesés és a költségvetési konszolidációra irányuló döntések váltottak ki. A beruházások előtt álló akadályok ugyan nem tűnnek jelentősnek, az építési engedélyek megszerzésének eljárásai viszonylag hosszadalmasak. A megújuló energia területén eszközölt beruházások alacsony szintje a jelek szerint a múltbeli piaci dinamikához, a piaci bizonytalansághoz és szabályozási tényezőkhöz kapcsolódik. A K+F-re irányuló állami és magánkiadások szintje alacsonynak mondható a legjobban teljesítő tagállamokkal összehasonlításban az iskolai végzettség, a tudományos eredmények és a gazdasági fejlődés szintje tükrében. Az erre a területre fordított állami kiadások 2014 óta stagnálnak, és a K+F-re irányuló magánkiadások is alacsonyak maradtak. Nem történt előrehaladás az ehhez kapcsolódó 2016. évi tanácsi ajánlás terén.
- (11) A 2017. évi európai szemeszter keretében a Bizottság átfogóan elemezte a holland gazdaságpolitikát, és az elemzést közzétette a 2017. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a 2017. évi stabilitási programot és a 2017. évi nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Hollandiának címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket. A Bizottság figyelembe vette nemcsak azoknak Hollandia fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a leendő tagállami döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni.
- (12) Ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2017. évi stabilitási programot, és azt a véleményt⁽¹⁾ fogalmazta meg, hogy Hollandia várhatóan megfelel a Stabilitási és Növekedési Paktum rendelkezéseinek.
- (13) A Bizottság által elvégzett részletes vizsgálat és ezen értékelés fényében a Tanács megvizsgálta a 2017. évi nemzeti reformprogramot és a 2017. évi stabilitási programot. A Tanácsnak az 1176/2011/EU rendelet 6. cikke szerinti ajánlásait a Hollandiának címzett alábbi 1. és 2. ajánlás tükrözi,

AJÁNLJA, hogy Hollandia 2017-ben és 2018-ban tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. A középtávú költségvetési cél betartása mellett, a költségvetési és a strukturális politika révén támogassa a potenciális növekedést és a belső keresletet, beleértve a kutatási és fejlesztési beruházásokat is. Hozzon intézkedéseket a lakáspiac fennmaradó torzulásainak és a háztartások túlzott eladósodásának csökkentésére, különösen annak révén, hogy csökkenti a jelzáloghitel-kamatok adóból való leírhatóságát.

⁽¹⁾ Az 1466/97/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.

2. Szüntesse meg a munkavállalók határozatlan idejű szerződés keretében való foglalkoztatása előtt továbbra is fennálló akadályokat. Kezelje az alkalmazottakkal nem rendelkező önfoglalkoztatók számának erőteljes növekedését, ezen belül – a vállalkozói létet nem veszélyeztető módon – csökkentse az önfoglalkoztatásnak kedvező adózási torzulásokat, valamint segítse elő az önfoglalkoztatók megfizethető szociális védelemhez való hozzáférését. A már elindított átfogó előkészítő folyamat alapján tegye a nyugdíjrendszer második pillérét átláthatóbbá, a különböző generációk számára méltányosabbá és a sokkhatásokkal szemben ellenállóbbá. Teremtsen a magasabb reálbér-növekedést előmozdító feltételeket, tiszteletben tartva a szociális partnerek szerepét.

Kelt Brüsszelben, 2017. július 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

T. TÖNISTE
